

ЦИЈЕНА:

Црну Гору на годину 10 перп., на по год.
за 5 перп.; ван земље 15 франака у злату.

ЗА ЦРНУ ГОРУ БРОЈ 10 ПАРА
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ БРОЈ 20 ПАРА

ЛИСТ ИЗЛАЗИ
УТОРНИКОМ И ПЕТКОМ

ВЈЕСНИК

АДРЕСА:

„Вјесник“ Цетиње, (Црна Гора)

ADRESSE:

„Viesnik“ Cetigné (Monténégro)

Рукописе ваља слати Уредништву „Вјесника“
а претплату и огласе Администрацији
Огласи се наплатују по погодби

Је ли сломљена снага Аустрије?

— Члан Думе М. А. Караулов. —

У пет мјесеци непрекидних бојева и марша кроз планине и низине источне и западне Галиције, ја нијесам имао времена да средим своје разнородне утиске. Тек сада, кад је наш пук за кратко вријеме повучен у позадину ради одмора, дана ми је могућност, да се у неколико разаберам.

За овај моменат мене нада све занима питање: је ли сломљена коначно снага дуалистичне монархије? О томе се предмету толики препиру, позивају се на статистику, наводе мјеста из дјела учених економиста и т. д.

Мислим, да је интересантније сазнати, како се то питање рјешава тамо, далеко на врховима Карпата, под тврђавама Пшемисла, у препњим шанчевима. Тамо се тим питањем интересују не мање него овдје, и, коначно, оно се необично много тиче свију нас. На ту тему надовезују се бесконачни разговори у свима нашим и страним круговима. У осталом, то је готово прво питање, које се обично задаје онима, који као заробљеници падају у наше руке.

Ја мислим, да се још не може поуздано казати, да су баш све снаге аустријске исцрпљене. Додуше, по свима путовима Галиције вуку се измучени, гладни и изнемогли аустријски војници. Последњих недеља, у свакоме боју, допадале су наших шака десетине аустријских официра, са постојом и пртљагом; сваки пут је постајао све мањи захват аустријског „Ауфмарша“ (наступања). Па ипак још се држи и Пшемисл и Краков, још није потпуно одређена позиција Румуније, још је рано говорити о потпуној пропасти Аустрије као о свршеном чину.

Ја сам лично убијен, да је пад Аустрије питање недалеког времена, но и покрај тога међу аустријским официрима било је много њих, који су дубоко били увјерени у аустро-њемачку побједу. Истина, сви они бацају клетву на главу свога генералштаба, који није умислио правилно оцијенити снагу руских армија већ им је омогућио лаку побједу; истина, сви они признају премоћ наше артиљерије и разумију, да за Русију није тешко избацити на бојиште још милијуне људи — па ипак су многи од њих искрено увјерени у одличну аустро-пруску технику и пруску систему. А како мисле ти официри, тако мисли и војничка маса, за то, јер мађарски војник не познаје ни једног другог језика до мађарскога и за њега је сав остали свијет недоступан: он о њему сазнаје једино преко свога официра, па и то је знање врло оскудно и непотпуно пошто не одговара стварности.

Аустријска управа научила је да се служи лажи и обманама; дрскост тих лажи нема граница. Тако на примјер, кад смо 26. октобра послје боја заузели један градић М., 40—50 врста удаљен од Тарнова, говорили су нам становници да су три дана пред тим државни чиновници на мјесној поштанско-телеграфској станици примали упутнице за — Лавов (који смо ми још 21. августа заузели), увјеравајући народ, да су га они опет претели од Руса.

На крају крајева, такве лажи дјелују за неко вријеме, али — „с лажи можеш цио свијет обићи, само се с њом не можеш повратити“.

И што дуже буду завезане очи у аустро-угарских држављана, тим ће грознија и страшнија бити стварност, која је над њима и која долази.

Аустријска влада увјерава народ и војску, да у Пшемислу има хране за седам година, а међутим заробљеници у току последњих недеља говоре о крајњој биједи гарнизона: хљеба већ одавно недостаје, а ни коњско месо не може се добити сваки дан. Коњи од коморе употребљени су за храну, а велики дио спагалишта оплачкале су гомиле незадовољних војника, који су испод Љубљина и Лавова добјегли у Лавов.

Влада увјерава армију и народ о одличној аустро-њемачкој стратегији, а међутим разбија се један за другим сваки план, који она саставља. Ни један покушај њихов да разбију наш фронт није успио као ни њихово настојање, да се десним крилом опру на Пшемисл, а лијевим на Краков.

Та операција, којој су Аустријанци по свима знацима придавали огромно значење, при чему су лично дјеловали и Пруси, разбила се у дим и прах. У наше руке пале су хиљаде заробљених десетине мицкалеса и топова, док су остали Аустријанци у великом нeredу бјежали с оне стране мађарске границе, падајући у наше руке или губећи се без трага.

Аустријска управа увјерава војску и народ о савршенству њемачке технике и рачуна да ће техничким средствима накнадити недостатак живе снаге. А међутим, губитци аустријске артиљерије толико су знатни и ненакнадиви, да је десети корпус, који је имао задатак да деблокира Пшемисл, добио само двије батерије.

А кад је наступила студен и кад су се Аустријанци почели смрзавати, за све је постало јасно, да аустријска војска није баш тако сјајно одјевена.

Кад их је човек посматрао лети у њиховим сивим кабиницама није могао ни мислити, у какво ће биједно стање пасти они кроз кратко вријеме не могући да даду ни најлакши отпор. Како да и сањају о побједи?

У ратовима прошлих времена била је у пракси и лозинка, која мрзне крв у жилама: „Не купити заробљених“. То је значило заклати и и доући свакога, па и онога, који тражи милост. Та је лозинка примила у карпатским мразевима савим други смисао и изгубила своју страхоту. Чује се и сад ондје „не купите заробљених“, али пошто они сами долазе — „покажите им само пут“.

„Биржевија Вједомости“ од 30. децембра.

Врховна Команда саопштава:
Непријатељ је 17. ов. мјесеца енергично напав на Херцеговачки Одред, али је његов напад јуначки одбијен са знатним губитцима до њега. С наше стране није било губитака.
Тако исто је овога дана непријатељ отворио јаку артиљеријску ватру са Горажде, Грабовца и ратних бродова противу Прчије Главе, али без икаквих резултата.

Искуљење

„Руское Слово“ под горњим насловом доноси овај чланак.

Гигантска борба народа траје већ 5 мјесеци са нечувеном жестином, потресајући читав свијет из темеља. Старо царство гвожђа и крви умире у бури свјетскога рата, који већ до сада стоји чонјечанство скупле, него сви ратови прошлога вијека, узети скупа. Један дан рата сваку од четири велике државе, које носе на себи главни терет ратовања, стаје по 38 милијона перпера, а све скупа десет зарађених држава не мање од 188 милијона перпера. Ако овоме додамо и штете, које подносе она мјеста, која понајвише служе као ратна попришта и расход разних друштвених организација за борбу, онда свакодневно данашњи рат кошта по 250 милијона перпера.

Свака 24 сата избаца се из строја приближно по 35 хиљада људи, а ако овоме додамо још и повећање смртности услед рата, онда нећемо преувеличати ако речемо, да данашњи рат однесе свакога дана по 50 хиљада људских жртава. Индиректни губитци, који произлазе услед економске кризе, а тако и штете од рушења културних и моралних драгоцености, не могу се оцијенити.

Поред свега страшнога бремена рата, као и поред читавог океана крви и суза, народи Европе, који су се подигли ради заштите права слободе, тврдо и без ропота подносе све жртве, какве од њих захтијева ова беспримјерна борба. Није ствај у томе, како умјесно опаже енглеска штампа, хоће ли бити или не свјетске Германске Империје. То питање рјешено је без повратка сломом ратнога њемачкога плана, и то негативно. Њемачка ни помоћу Аустрије и Турске није у стању не само покорити свијет, него није у стању покорити ни континенталну Европу. Истина, Нијемци још држе у рукама Белгију, али је њихово изгнање отуда ствар недалеке будућности. Саме њемачке државе истакле су својим понашањем питање мало шире. На бојним пољима рјешава се судбина европске цивилизације и њених хиљадугодишњих тековина. Побједа Њемачке па и њен дјелимични успјех, значило би повратак мрачним временима незнабожачког свијета, кад је постајало само право јачега, и кад се је историја човјечанства сводила на грабеж и разбојништво. Тевтонски морал поништења слабих, покоривања свих туђинаца баца човјечанство чак у епоху пећинског медвједа. И сами персијски цареви и асирски војводе могли би у многостазу позавидјети државничкој мудрости и начину ратовања савремених Германаца.

Због овога баш и рат са Германијом није рат на живот, него на смрт. Док Прусија не буде згажена, Европа не може мирно спавати. Узгредно би било ступити у ма какве преговоре или закључивати ма какве уговоре са пруским краљем, за којег не постоји ничега светога, не искључујући ни потпис његових личних пуномоћника. Због тога док се год Германија буде идентификовала са Прусијом, рат ће да траје. Тек оног дана, кад се сви јункери буду могли довести у Reichstag на једним колима, Германија ће пре-

стати да буде вјечна пријетња европскоме миру. Германскога биргера (грађанина) и трговачкога агента, а већ нека радника, преварио је и хипнотисао њихов лајтнант са моноклом и канџијом. Мора се разрушити та пријевара до краја помоћу жестоких очигледних лекција.

Поред свега тога, за човјечију природу није довољно то, што је она свјесна, да се борба води у име самосачувања и ради заштите основних начела свјетске заједнице. Потребна је пламена вјера у свијетлу будућност и своје отаџбине и читавога човјечанства послје рата. У историји, као год и у свијету физичком, снага је равна отпору. Велика историјска ријека, која је силном поплавом потопила равнину, не може поново ући у прво корито, а да не промијени колико толико правац и облик својих брегова. Жртве народне вапију, да се искупе, а искупљење мора одговарати њиховој тежњи. Треба се дакле још сада спремати за потпуну обнову државнога и друштвенога живота, подједнако у погледу материјалних потреба као и у погледу духовних захтјева масе. То спремање, разумије се, не мора скретати снагу и јавну пажњу од првог и главног задатка овога момента, т. ј. од побједоносног свршетка велике борбе. Али не смијемо заборавити, да при крају не треба бити празних руку.

Висконт Веноста

Један од главних сатрудбеника Кавурових у стварању данашње Италије, у дубокој старости, завршио је своје дане, у почетку овога мјесеца, у Риму, гдје му је пријестоница Италије одала последње заслужене почасти.

„L'Unità“, седмични лист, који излази у Фиренци, посветила му је сљедећи латиндарни некролог, колико краћи, толико значајнији:

Германија је радила вазда, да га држи далеко од управе спољне политике Италије. У мало година што је био министар — послје преко двадесет година, побољшао је односе између Италије и Француске, и ослабио је услове, који су нас спутавали са Германијом и Аустријом. Представљао је Италију у Алгејрасу, гдје се осмјелио удаљити се од пуномоћника Аустрије и Германије, гласајући са онима Енглеске, Русије и Француске.

На спроводу му нијесу били амбасадори Германије и Аустрије.

То му је највећа похвала.

Дневник

Опет аероплан. Јуче у 1/2 часа по подне летио је аустријски аероплан над Цетињем и бацио 5 бомба, које су све експлодирале не нанијевши никакве озбиљне штете. Једна је бомба пала у башту до дворца Њ. Кр. В. Књаза Нашљедника Данила и експлодирала са силним дјелством тако, да су многа стаклена окна на дворцу попрскала. Двије су бомбе пале у брдо над болницом „Данило I.“ у којој су рањеници и до које је близо зграда руског посланства, једна бомба близу цетињског манастира, а пета, пошљедња, даље од вароши.

„Мило моје дијете, Слободан Пет. Стојановић, пјешадијски потпоручник, командир 3. чете 4. батаљона I. пука I. позива Моравске Диви-

ањен 20. новембра на поло-
у „Велика Стража“ пред Био-
градом и подлегао рани 1. децембра,
а сахрањен код цркве у Малом
Пожаревцу.

Сине! Сачувала сам те 7 пута од
свијех дјечијих болести. Сачувала
сам те и од његовала да дочека мај-
ка да својега првијенца види гдје
у 19-тој години полаже живот за
Отаџбину.

Био си вриједан, бистар, тачан и
равностан у својој дужности, тако
да сви твоји другови стигоше да
обићу кућу, браћу и сестре, а ти
не стиже само да ти се не замјери,
да си пренебрегао своју дужност;
оставио си усмену код својих
професора, официра и другова да
те се сјећају и спомињу.

Испунио си само своју дужност
и одмијенио оца, који, и да је жив,
не би могао поћи да свој живот
жртвује за свети рат и величину
Србије, но си жртвовао свој живот
само да се непријатељ побједи и
истјера из ове напаћене земље.

Брат, мама и твоје три сестре
туговаће за тобом што си млад у
19-тој години отишао код оца и
твог васпитача и команданта пок.
Милутина Петровића мајора, да у
друштву с њима проводиш горе
гдје нема злобе и пакости. Тјеш-
ћемо се, јер знамо да си свој жи-
вот жртвовао као неустрашиви ју-
нак за Велику Србију, а молићемо
се Богу да ти да рајско насеље и
да ти је лака ова напаћена земља.

Пирот, 1. јануара 1915.

Ожалостљена твоја несрећна мати
Василија Пет. Стојановића, учите-
љица у Биограду, с осталом род-
бином.

Забачена, међу разноврсним тр-
говачким огласима, на потоњој стра-
ни најновијега броја једног био-
градског листа, изашла је ова по-
смртна објава. Извадили смо је отуда,
са недоличнога мјеста, и стависмо
је прештампању овдје као углед,
као узор, као риједак примјер, који
узвишеном јединственошћу потреса
душу, који високим схватањем чо-
вјечјега позива заноси, оплемењава.
Прештампасмо је као најљепши
прилог Удбенику Родољуба, да се
види, у коликој је мјери код једне
српске мајке понос због јуначке
смрти сина, погинулога за Отаџ-
бину, надвладао дубоку жалост мај-
чина срца за њим.

Историчари ће разбијати главу,
да објасне како је то могло бити,
да се је један мали, са два рата
изнурени народ, у трећем узастоп-
ном рату одупро насртају једне Ве-
лике Силе и напосљетку њену вој-
ску истјерао из своје пријестонице.
Биће ријечи и о врсној људској
материјали, и о озбиљној извјежба-
ности, и о одличној техничкој спре-
ми, али ће се, можда, превидјети
много, на око ситни, у ствари важни
чињеници.

Ево једнога од тих у горњој
посмртној објави. Народ, у којем
мајка на онакав начин оплакује сво-
јега за отаџбину погинулог први-
јенца, истичући дужност на прво
мјесто испред свијех личних, по-
родичних и племенских интереса,
такви народ, ма како био мали,
мора бити велики.

Друштву св. Владимира при-
ложнице: г. генерал *Божа Јанко-
вић, шеф штаба Црног. Врховне
Команде Перш. 40 (четрдесет), дру-
гови и колеге пок. Марка А. Ми-
лошевића, поштанског чиновника,
приликом шестомјесечног помена
перш. 25. (двадесет и пет); госп. А-
лекса Мартиновића, генерални конзул
у Скадру, о свом крсном имену
перш. 30 (тридесет); и госп. Томо
Пренговића из Грбља, перш. 25 (два-
десет и пет).*

Управа Друштва топло благодари
свима поменутих прилагачима.

Вода опада. Са Ријеке јављају,
да вода у Скад. Језеру стално опа-
да. Ако потраје ово суво и студе-
но вријеме, вода ће се убрзо вра-
тити на нормалну висину.

Овдашњи Царско-Руски Војни
Агент, г. генерал Н. Потапов при-
мио је ова службена саопштења:

Петроград, 16. јануара у 2 сата
по подне. У току 12. јануара, у ре-
јону сјеверно од Тилзита, наши су
поједини дјелови прешли у насту-
пање, потиснули Нијемце и разо-
рили жељезничку станицу Погеген.
Бој, у рејону шума на сјеверу од
Пилкалена и Гумбинена, продужава
се, при чему смо на неколико та-
чака успјешно продрили напријед.
На осталом фронту у Источној Прус-
кој, прошао је дан 14. јануара мирно;
само у рејону сјеверо-источно од
Даркеменена, близу Мајонишкена,
Нијемци су извели нападај на наше
позиције, али су били одбијени и
морали се вратити у своје шанчеве.
На десној обали доње Висле про-
дужавају се сукоби између пред-
њих дјелова.

На лијевој обали Висле, у ре-
јону Боржимова, наша је војска
уз помоћ сапера, прешла у ноћи
од 13/14 јануара у напад на не-
пријатељске лагуме, избацила Ни-
јемце из њих и засула их ручним
гранатама. Дању, 14. јануара, Ни-
јемци су у том рејону прешли у
наступање, али нијесу имали ус-
пјеха. Исто је тако неуспјело не-
пријатељско наступање у рејону
села Воља Шидловска. За ова 24
сата на фронту лијеве обале Висле
продужена је само артиљеријска
борба, при којој је наша артиље-
рија успјешно гађала непријатељ-
ске позиције, ућуткавши неколико
батерија и нанијевши Нијемцима
велике губитке. Тако смо, на при-
мјер, у рејону Жидовица, могли
јасно посматрати, како Нијемци из
својих шанчева изпосе велики број
рањених и мртвих.

У Галицији и у Карпатима, на
фронту од Дукле пријелази до же-
љезничке пруге Стриј—Мункач, у
току 13. и 14. јануара, *бојеви су се*
развијали за нас успјешно, а нароч-
ито у рејону југо-западно од Дукле.
Наши дјелови, који су овдје на-
ступали, задржали су енергичном
навалом непријатеља, који је 13.
јануара морао хитно одступити; на
том одступању бацао је по путу
фишке, муницију и нишане. На јед-
ној од тачака, ми смо 14. јануара
заузели један непријатељски шанец,
а заокрили други оближњи шанец
и на тај начин заробили много офи-
цира и војника. На неким другим
тачкама нашег општег положаја не-
пријатељ је покушао да се помакне
напријед, па и да дјелимично при-
јеђе у наступање, али нигдје није
имао успјеха.

У Буковини нема значајнијих про-
мјена: било је само појединачних
сукоба и артиљеријске борбе.

На Кавкаском фронту, у Зачо-
рохском крају, у рејону Сустан Се-
ким, Турци су 13. јануара извели
енергичне нападаје, који су сви од-
бијени. У Олтинском правцу Турци
су опет, као и пређашњих дана,
наступали и дигли на нас своју за-
обилазну колону, али је и она била
одбачена уз велике турске губитке.

Код Азербејџана појачана је ак-
тивност непријатељева: многобројне
разбојничке чете курдске подржава
турска војска.

На осталим дјеловима фронта во-
дила се 13. јануара, у главном, само
артиљеријска борба.

Петроград, 16. јануара у 8-45
у вече.

У току 15. јануара, ни у Источ-
ној Прусској ни на обалама Висле,
није било особитих промјена. У ре-
јону шума, сјеверно од Пилкалена

и Гумбинена, бој се продужава. У
рејону Боржимова Нијемци су опет
извршили неколико нападаја, али
су одбијени уз велике своје губитке.
Наш противнапад у том рејону био
је успјешан: ми смо на бајонет за-
плијенили неколико митраљеза.

У Галицији, на фронту од Дук-
линског до Вишковског пријелаза,
наше се напредовање, без обзира
*на удоран отпор Аустријанаца ус-
пјешно развија у главном*, с ис-
кључење једино рејона на прије-
лазу Аескида; ту су наше трупе
пред далеко јачим непријатељем
помакле се у неколико надраг, на
раније припремљене позиције. *За*
последња три дана на цијелом
поменутом фронту заробили смо
више од 60 официра и 2.400 вој-
ника, а заплијенили 3 топа и 10
митраљеза.

У Буковини нема промјене.

ТЕЛЕГРАМИ

Петроград, 14. јануара. Кроз мје-
сец дана ће се у Петрограду отво-
рити Государствени Савјет, а 9. фе-
бруара Дума.

Рим, 17. јануара. Швајцарски
министар у Риму изјавио је, да ће
Швајцарска остати до свршетка
рата неутрална и у пријатељским
односима са Италијом.

Генадијев, који је још овдје, на-
ставља мисију, водећи преговоре
са амбасадорима зарањених Вели-
ких Сила и са италијанским амба-
садорима.

Париз, 17. јан. „Le Bulletin des
Armées de la République“ објављује
један чланак, силно документован,
о томе како је њемачка војска истро-
шена. Из овога се види да је ње-
мачка војска од 1. августа до краја
децембра изгубила готово два ми-
лиона људи. Узима се да се 500 000
излијечених рањеника и болесника
повратило на фронт. Већина пукова
је морала обновити сав свој ефек-
тив. Трећи баварски пук само у
августу и септембру изгубио је 3250
људи, а 20 пут у боју на Изеру
имао је 2400 људи избачених из
строја. Резерве нијесу неисцрпне,
чак ни рекрутујући младиће од 17
до 20 година ни оне људе од 20
до 40 године који су законски
ослобођени од војне службе у
мирно доба. Њемачка не рас-
полаже са више од два милиона
људи т. ј. са тим може да попуни
садашње јединице до њиховог рат-
ног ефектива. За стварање нових
јединица у кадровима недостаје
просјечни ефектив официра који
је износио 55 у вријеме мира а
сада спао на 12 по активном пуку,
на 9 до 10 по резервним пуковима,
а на 6 до 7 по формацијама које
су створене у октобру. И тако се,
што више вријеме пролази, све
више троши њемачка војска. Пре-
тежност броја све више нагиње
на страну савезника који образују
нове јединице, док њемачке које
постоје, слабе и умањавају општу
вриједност њемачке војске.

Париз, 17. јан. У Белгији било је
артиљеријског двобоја испред Бире-
ја. Код Ла Басе нападај њемачких
трију батаљона одбили су Енглези.
Њемачки губитци су врло велики.
Сјеверно од Араса код Невила тешка
француска артиљерија произвела је
експлозију њемачке муниције и уни-
штила једну њемачку батерију. У
секторима Албера, Роа, Соасона,
Крона, Ренса и Перта вођена је же-
стока и врло успјешна од стране
Француза артиљеријска борба. И-
сточно од Соасона, 15 јануара, Фран-
цузи су извели срећне нападаје
на кршаве око млина и на мост.
Сјеверно од Веназела, Нијемци су
експлодирани једну мину која је само
разорила њихове властите шанчеве.
У четвртак у вече Денкерк је био

бомбардован од њемачких аеропла-
на. Штета је незнатна; није било
мртвих ни рањених. Један њемачки
аероплан био је приморан да се спу-
сти код Жербанвилера; они који су
били у њему заробљени су.

Рим, 18. јануара „Idea Nazionale“
увјерава, да приједлог Папин о из-
мјени заробљеника поред најбоље
воље зарањених странака није из-
водљив и са практичног и са ди-
пломатског гледишта.

На сјеверу од Тилзита Руси су
одбили Нијемце и срушили станицу
Паген. Напредовали су на сјеверу
од Пилкалена, Гумбинена, Боржи-
лова. На Кавказу у предјелу Био-
рок Турци су потучени и повлаче се.

Лист „Матен“ јавља, да су у Пер-
зији Руси уништили десно крило
турско и да Турци бјеже у Магарах.

„Согiere dalla Sera“ прима вијест
из Петрограда, да је офанзива ау-
стријска појачана са три корпуса
баварске војске на источној страни
Трансилваније и са два корпуса на
југу од Темишвара. Циљ офанзиве
је, да успостави одбранбену линију
позиција на сјеверу од Карпатама
да се спријечи инвазија у Мађарску.

Рим, 19. јан. Краљ је потписао
указ којим се укида царина на увоз
жита и других цереалија. До 30. ју-
на жељезнице ће морати транспор-
товати жито за пола превозне ци-
јене, и тако ће се цијена жита ума-
њити. Овај Краљев указ изазвао
је опште признање.

Рим, 19. јануара. *Руси су заузели*
Пилкален. На Карпатима Руси
држе све своје положаје.

ПОЗИВ

На основу наредбе Г. Заступника
Министра Војног од 12. овог мјес.
бр. 335. позивају се сви они, који
су поменутом наредбом, а на ос-
нову члана 7., 23. и 39. закона о
Устројству војске, позвати на ре-
грутску вјежбању, да до 22. о. м.
потписаној Управи написмено пре-
даду изјаву у којој ће бити тачно
назначено:

- 1) Име, име оца и презиме;
- 2) мјесто рођења; и
- 3) дан мјесец и година рођења.

Ово важи за све оне, који се
налазе на Цетињу — без обзира
гдје су рођени — као чиновници
и остали службеници, ђаци, при-
ватијери и т. д.

Они који су неписмени дужни су
се лично пријавити у Општинској
Канцеларији (а то могу сваког дана
од 10—12 сати прије подне) ради
саопштења горњих података.

Сви који су горе побројани спа-
дају у надлежност ове Општине,
те се не морају ради овог прија-
вљивати власти, која им је по мјесту
рођења, надлежна, а ова Управа
извијестиће о томе дотичну власт.

Сви они који су поменутом. на-
редбом, тач. 3-ћом ослобођени о-
вогодишњих регрутских вјежбања
дужни су у означеном року подни-
јети званична документа (декрете
или преписе) којим је постављен на
извјесно мјесто.

Ко овај докуменат не би донио
сматраће се да није ни ослобођен,
те ће се као такав упутити команди
Војног Стана у Подгорици.

Напомиње се да ће се послије
22. о. м. предузети контрола над
свиима, који се не буду пријавили
да се види, да се није случајно ко
пријавио ко би иначе морао.

Ко би се ухватио да се не ода-
зове овоме позиву, односно поме-
нутој наредби Г. Заступника Ми-
нистра Војног биће предат војном
суду ради кажњавања.

Бр. 170. Из Канцеларије Општин-
ске Управе, 15. јануара 1915. године
Цетиње.